

Σ. Λάμπρος, «Ταβουλλαρικὸν γράμμα τοῦ ΙΔ' αἰῶνος», *ΔΙΕΕΕ* 5/17 (1896), σ. 159-160.

1γ

1327-1449. Νοταριακές πράξεις. Γένοβα, Χάνδακας, Χίος.

Angeliki Laioú, «The Greek merchant of the Palaeologan period: a collective portrait», *Πρακτικὰ τῆς Ακαδημίας Ἀθηνῶν* 57 (1982), σ. 123-124, αρ. 1, 4.

2

1355. Ιδιωτικό δικαιοπρακτικό έγγραφο. Παλάτια (Μίλητος, Μ. Ασία).

M. Μανούσακας, «Η πρώτη ἐμπορικὴ παροικία τῶν Βενετῶν στὰ Παλάτια (Μίλητο) τῆς Μ. Ασίας», *ΔΧΑΕ* 3 (1962-1963), σ. 234-235.

ΑΓΟΡΑΠΩΛΗΣΙΑ ΖΕΥΓΟΥΣ ΔΟΥΛΩΝ. ΡΥΘΜΙΖΕΤΑΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΩΣ Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ
1355, 27 Ιανουαρίου

«...Ἐν τῷ δυόματι τοῦ Χριστοῦ ἀμήν. ἐν ᾧτι χιλιοστῶ τριακοσιοστῶ πεντικοστῶ πέμπτῳ ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας, ὥμερα Παρασκευῆ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ μισθώ Φρατζέσκῳ Βλάγκῳ εἰς τὰ Παλάτια. Ἐγὼ Γεώργιος δὲ Ἀθηναῖος πιπράσκω εἰς τὸν Ἀντώνιον τὴν Μαντέλον τὸν δουλὸν μου, ὃν ὁρησάμην ἐξ οἰκείων πόνων καὶ ἀναλογίας, τὸν Γεώργιον τὸν Τρούλον τὸν ἀπὸ Ἀθήνας μετὰ καὶ τῆς συμβίου αὐτοῦ Ξένης δονομασμένης, εἰς φλωρία τεσσαρακονταέξ. καὶ ποιῶ συμφωνίαν μεταντοῦ. Ἐπειδὴ πολλὰ ἡράλωσα διὰ τὴν ἀγωρὰν αὐτῶν καὶ ἐξ ἔκείνων ἀφήκα διὰ τὴν ψυχήν μου ὡς ἵνα δουλεύσει τὸ ἀνδρόγυνον τὸ εἰρημένον τὸν ἄνωθεν τὴν Μαντέλλον χρόνους πέντε. Καὶ μετὰ τούτους τοὺς πέντε χρόνους νὰ ἐπιδίδει δὲ εἰρημένος Γεώργιος δὲ Τρούλλος εἰς τὸν εἰρημένον Ἀντώνιον τὴν Μαντέλλον φλονδία τριάκοντα, τὰ δεκαέξ νὰ τῆς τα χαρίζει· εἰς γὰρ τεσσαράκονταεξ ὀνησάμην αὐτούς. Εἰ δὲ καὶ ἔλθῃ ἀπὸ τὸν τόπον τοῦ κανεὶς ἄνθρωπος ἢ ἀπάλλοθεν, να τὸν δώσουν καρτζία να εὐγεῖ ἢ αὐτὸς να δίδῃ δσάν εῦρει τὰ φλωρία τῆς ὅλης τιμῆς τὰ τεσσαράκονταέξ νὰ ἔνει ἐλεύθερος. καὶ ὡσον ἂν δουλεύσει αὐτοῦ, νὰ ἔνει ἡ δούλευσις προίκα καὶ να μηδὲν ἀπετεῖ τίποτις χάρις τοῦ κόπου του. Τὸ δὲ παιδίον τοῦ Γεωργίου τοῦ Τρούλλου ἐλευθέρωσα ἐγὼ καὶ ἔστιν ἐξω ἀπὸ τὴν παρούσαν συμφωνίαν εἰς πάσαν ὅρεξιν καὶ θέλησιν αὐτοῦ ὡς ἐλεύθερον καὶ ἀκαταδούλωτον καὶ οὐδὲ δὲ εἰρημένος κὺρος Ἀντόνιος ἔχει εἰς αὐτὸν τὴν τυχουσαν ἐξουσίαν καὶ ἐτοῦτον ἐγένετον μὲ δόλλην ὅρεξιν καὶ θέλησιν τοῦ κύρου Ἀντονίου του τε Μανδέλω. ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν κεκλημένων ἀξιοπίστων μαρτύρων τοῦ τε μισθώ Φρατζέσκῳ Βλάγκῳ καὶ κύρῳ Γαβριὴλ Λόνγκῳ καὶ Μάρκῳ τῶν παρατυχώντων καὶ ἀσφαλισάντων ταῖς οἰκείαις ὑπογραφαῖς συνάμα τοῦ κύρου Μιχελετοῦ Ακαρδοῦ καὶ τοῦ γεγραφώτος ταύτην Μιχαῆλ τοῦ Μοσχοπούλου.

Io Francesco Blanco testemio clamadho de questo soura scripto.

Ἐγὼ Γαβριὴλ δὲ Λόνγγος διμολογῶ ὅτι εἶμαι μάρτυρας παρακαλετὸς εἰς τὴν ἄνωθεν διλούμενην γραφήν.

Ἐγὼ Μάρκος ὁ μαρτυρῶν ὑπέγραψα. *Ego Michael Acardo testis suprascripsit rogatus ...*.

2α

1357-1428. Διοικητικά και ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Αθήνα, Κεφαλονιά.

Φ. Γρηγορόβιος (μετάφρ. Σ. Λάμπρος), *Ιστορία τῆς πόλεως Αθηνῶν*, τ. 2, Αθήναι 1904, σ. 738-742, σ. 744-746.

3

1359. Ειδικό πληρεξούσιο. Μυλοπόταμος (Κρήτη).

E. Gerland, *Das Archiv des Herzogs von Kandia im königl. Staatsarchiv zu Venedig*, Strassburg 1899, σ. 70-71, αρ. 4. (= C. Mertzios, «Un mandat du XIVe siècle en grec vulgaire», *Byzantinische Forschungen* 2 (1967), σ. 266-268).

ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΚΑΛΛΕΡΓΗ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΣΥΝΤΑΧΘΗΚΕ
ΑΠΟ ΕΛΛΗΝΑ ΤΑΒΟΥΛΑΡΙΟ

1359, 10 Ιουλίου

«Ἐν δνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου πνεύματος. ἐν ἔτει ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ατιθ., ἐν μηνὶ Ιουνίῳ δεκάτῃ, ἵνδικτιῶνος δωδεκάτης. ἐν τῷ καστελίῳ τοῦ Μυλοποταμοῦ ἐν τῇ νήσῳ Κρήτῃς.

Προτρεπόμενος προτρέπομαι καγὼ Μαθαῖος ὁ Καλλιέργης υἱὸς ἐκείνου τοῦ εὐγενεστάτου κυρίου Ἀλεξίου τοῦ Καλλιέργη, κατοικούμενος εἰς τὴν τούρμαν τοῦ Μυλοποταμοῦ καὶ ἐν τῇ ἐπισκοπῇ τοῦ Ἀρίου, προσὲ κὺρο Γεώργιον τὸν Καλλιέργην τὸν ἀδελφόν μου, κατοικούμενον εἰς τὴν εἰρημένην τούρμαν ἐν τῷ χωρίῳ τοὺς Ἡβδωνήτας, καὶ λέγω, ὅτι ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἐμπροστεν μέχρι εἰς χρόνον ἔναν τὸν πρώην ἐρχόμενον διὰ ἐμὲν καὶ διὰ ἐμὸν δνομαν πληρεστάτη δύναμι καὶ ἐξουσίαν να ἔχεις ἐν τῷ περιέχῳ κάστρου Χάνδακος νήσου Κρήτης ἐρευνᾶν, ἀναγηρεύειν, εξετρέχειν, ἐγκαλεῖν, ἀβοκατεύειν καὶ ἐντρατίτε ἐπέρνειν, διαδικαζεσθὲν καὶ ἀποκρινεσθὲν, νόμον αἴτεν καὶ κονμεσίον ποιεῖν καὶ ἀποφάσεις ἀκούειν καὶ αὐτὰς τελεῖν, εἰς τελείωμαν πληρωμάτων ἐγλυτόνειν, διαφεντεύειν, περιορίζειν, σκομιζεῖν, φυλακίζειν καὶ ἀποφυλακίζειν, λαμβάνειν καὶ ἀπολαμβάνειν δλα τὰ καλλὰ παρόντα καὶ μέλλοντα καὶ πασέονς μου χρεωφελέτας καὶ οἰκοπαρούκονς, ὅπου δ' ἂν καὶ ἐκείνους ἦ ἐκεῖνα εἰρηγη, σῆμά τιος ἥτεν, διὰ ἐγράφου καὶ ἐκδός ἐγράφου, διὰ τὸ δικαστήριον καὶ ἐκτὸς δικαστηρίου, ἐμπροστεν δουκὸς καὶ τῆς βουλῆς του καὶ ἀλῶν πασῶν ἐξουσιῶν τοῦ περιέχοντος τοῦ Χάνδακος, ἐγραφα καὶ ἐγραφον διολογήσεων, ἀμφιερώσεων παρακαλεῖν, ποιεῖν καὶ τελειώνειν καὶ πάσαν ἄλην ἀναγκείαν χρείαν ποιεῖν ώς ἐμὲ αὐτὸν, καὶ ἐὰν κάμη ορείαν, ὅρκος διόσαι ἀπάνω εἰς τὴν ψυχήν μου ώς ἐμὲν αὐτὸν. ὅτι δὲ ποιήσεις διὰ τὴν ἐξουσίαν τῆς αὐτῆς προτροπῆς, νὰ ἔχῃ τὸ βέβαιον καὶ ἀπαράθραυστον. ἐὰν οὖν βουληθῶ κινηθῆναι εἰς ἐναντίωσιν τοῦ ἥθελες κάμειν περὶ τῆς ἀνωθεν ἐξουσίας, καὶ οὐ

